

Ο Ίκαρος ήταν γιος του Δαίδαλου και της Ναυκράτης. Ο Δαίδαλος ήταν αθηναίος, λαμπρός γλύπτης και θεωρείται ο εφευρέτης της γλυπτικής.

Επειδή στην Αθήνα καταδικάστηκε για το φόνο του Τάλω κατάφυγε στην Κρήτη, όπου φιλοξενήθηκε από το βασιλιά Μίνωα και κατασκεύασε το Λαβύρινθο.

Κατηγορήθηκε όμως ότι βοήθησε στη φυγή του Θησέα και φυλακίστηκε, μαζί με τον Ίκαρο στο Λαβύρινθο. Ως κατασκευαστής του Λαβύρινθου όμως κατάφερε να δραπετεύσει και αφού κόλλησε πάνω στους ώμους τους με κερί από ένα ζευγάρι φτερά πέταξαν προς την ηπειρωτική Ελλάδα. Όταν όμως έφτασαν στην Ικαρία, ο Ίκαρος παρακούοντας τη συμβουλή του πατέρα του, πέταξε ψηλά προς τον Ήλιο, γοητευμένος από τη λάμψη του. Το αποτέλεσμα ήταν το κερί να λιώσει, να ξεκολλήσουν τα φτερά και ο Ίκαρος να πνιγεί στη θάλασσα, που από τότε ονομάστηκε Ικάριο Πέλαγος. Κατά τον Απολλόδωρο το κουφάρι του Ίκαρου το έθαψε ο Ηρακλής στην Ικαρία, γι' αυτό το νησί πήρε το όνομά του.

Τα στοιχεία είναι από το «ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ» της Αικ. Τσοτάκου - Καρβέλη, εκδόσεις ΣΟΚΟΛΗ